

градихъ английскы кораби и бой-ть ся начинъ прѣдъ очн-тѣ на самыя злочестъ царь. Свѣтканія-та и грѣмежъ-ть на топовы-ты, облаци-ти отъ дымъ, кон-то ся рахдахъ отъ всяко пушканіе, огневе-тѣ, кон-то ся издигахъ отъ запалены-ты кораби до толкосъ въсхытихъ родолюбіе-то и народнѣ-тѣ гордость на царя Якова, що-то той забрави, че въ тѣхъ минутъ ся рѣшяваше сѣдба-та на неговѣ-тѣ династіѣ, нѣ паднѣ на колѣнѣ прѣдъ морскѣ-тѣ водѣ и съ издигнѣты очн и рѣцѣ къмъ небе-то иззыка: „О, Боже! дай побѣдѣ на Англійскѣ-тѣ флотѣ!“

Единъ селянинъ овдовѣлъ и никѣкъ не можалъ да ся умири и утѣши за покойницѣ-тѣ си, нѣ кого ка' стигнаше и срѣщяше все съ слѣзы на очн-тѣ си ся запираше да му приказва. Еднажъ, като былъ у едно дружество съ повече свои пріятели, наченѣлъ да имъ приказва, колко была шетрна и у всичко добра покойница-та му, па заедно съ това грохнѣ слѣзы и наченѣ горко да плаче. — На това отгорѣ единъ отъ тѣхъ му казва: „побратиме, това е истина че покойница-та ти бѣ добра жена, ала на това пакъ има лѣкъ.“ „,,Какъвъ лѣкъ, брате! — отговаря му той — какъвъ лѣкъ като на тѣхъ моѣ голѣмѣ жялость?“ — На това пріятель-тѣ веднага му каза: „Ты си още младъ и зеленъ чловѣкъ, та ще ся най за тебе жена. Азъ имамъ три дѣщери, ако щещъ да ти дамъ еднѣ.“ — Другъ го понуди съ сестрѣ си, трети съ роднинѣ-тѣ си, а четвѣрти съ свахѣ-тѣ си. — Благодарѣ Ви, братіе! — отговори имъ ужяленный селянинъ. — Азъ видѣхъ, че въ това село за днесъ нѣ-добрѣ е да изгубишъ женѣ си, а не кравѣ-тѣ си. Щомъ умрѣ ты отъ десять мѣста мя поканихъ да земѣ другѣ; ала лани кога умрѣ крава-та ми, никой живѣ ся не обярнѣ да мя покани съ другѣ.

Непріятно е у Вашингтонѣ да ходи чловѣкъ не добрѣ облѣченъ, зашто-то ненадѣйно вижда да го заобыкалять мнозина, отъ кои-то едни искать да му ся прѣпорѣчватъ, други рѣцѣ-тѣ му да стискать, трети прошенія да му подавать: сирѣчь, мыслятъ го че е славный-тѣ американскый Генералъ и днешній Прѣдсѣдатель на републикѣ-тѣ *Господинъ Грантъ*.